

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Martyrum fortitudo, generositas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Ex Novo, Patribus, & aliis.

Aurum. Matth. 2. 11. Offerunt Doctores, Sapientiam: *ibis* Martyres, & Confessores: *myrrham* penitentes peccatores. Eusebius *laminis*. in Epiph. D.

Plurima turba straverunt vestimenta &c. Matth. 21. 8. Corpora humana dicuntur vestes animæ; quas plurima *turba* scilicet SS. Martyrum straverunt in via, morientes pro fide Christi. S. Vincentius Ferr. l. 3. in Palm.

Equus rufus. Apoc. 6. 4. aut effusi sanguinis symbolum est; aut inflammatum illorum affectum significat, qui mortem pro Christo operierunt. S. Andreas Cesar. l. 5. c. 14.

Vos de vinea Domini pingues racemi, & jam maturis fructibus botri, pressuræ secularis infestatione calcati, corcular vestrum carcere torquente sentitis. Vini vice sanguinem funditis, ad passionis tolerantiam fortes, martyrii poculum libenter hauritis. In carne adhuc licet vobis positus vita jam vivitur, non presentis sæculi, sed futuri. Ratio præceserat: ubi non nisi Dei præcepta, & Christi præmia, cogitantur, voluntas est illic tantum Dei. S. Cyprianus ep. 16.

Mundus vindemiarum ubertate lætatur; nos Sanctorum passione gaudemus: quæ quidem passio vindemiis comparanda est. Sicut enim varum expressione vinum funditur; ita & Sanctorum martyrii vice vitæ, sanguis effunditur nisi quod uva temporales fructus præbet, passio sempiternos. S. Ambrosius l. 73. de Nat. SS. Petri, & Pauli.

Pulchrum quidem, & integrum corpus fuerat (Jobi) multo verò venerabilius factum est ab illis vulnerebus infectum. Quoniam & lana pulchra quidem, & antequam inficiantur: postquam verò purpureæ factæ fuerint, ineffabilem capiunt pulchritudinem, multumque decorem. Chrysof. hom. 5. ad pop. Antioch.

Purpura Lem: *Ex nece triumphus*. Picinelli. Laurus ramis ad signa triumphalia cæsa. Lem: *Cæsa triumphat*.

§. II.

Martyres comparantur rosis.

Quasi rosa plantata super rivus aquarum. Eccl. 39. 17. *aquarum*, id est, lacrymarum, vel advenitatum. *Rosæ* sunt Martyres; quorum pulchritudinem in amore, & sanctitate, imitari debemus. S. Bonavent. l. 3. D. 7. Pent.

Aliter olet flos uvæ; quia magna est virtus, & opinio, Prædicatorum; qui inebriant mentes audientium. Aliter flos olivæ: quia suave est opus misericordiæ; quia more olei refovet, & lucet. Aliter flos rosæ: quia mira est fragrantia, quæ rutilat, & redolet, ex cruore Martyrum. S. Gregor. in Ezech. l. 1. hom. 6.

O beatam Ecclesiam nostram! quam sic honor divinæ dignationis illuminat; quam temporibus nostris gloriosus Martyrum sanguis illustrat. Erat antè in operibus fratrum candida; nunc facta est in Martyrum cruore purpurea. Floribus ejus nec lilia, nec rosæ defunt. S. Cyprianus ep. 9.

Salvete flores Martyrum, quos lucis ipso in limine Christi in securor sustulit; cœu turbo nascentes rosas. Prudentius.

Euchenius in formis allegor. ait: rosas esse Martyrii Hieroglyphicum; Martyresque coronari rosis, ob ruborem sanguinis pro Christo effusi.

§. III.

Martyrum variae laudes.

Vade popule meus, intra in cubicula tua. II. 26. 20. q. d. Ite o Martyres, ad sepulchra; modicum ibi dormite, donec puniam impios. Cornelius hic.

Dico autem vobis amicis meis? &c. Luc. 12. 4. Servos suos dignatur vocare amicos tunc, cum ad martyrium eos accendit: ut intelligamus, presentis vitæ mala, tormenta, mortemque, parari amicis ejus; & talia esse amicitie ejus pignora. Cajetanus hic. Martyres dicuntur consanguinei Christi, quia sanguinem Christi miscuerunt cum sanguine suo. S. Vincent. Ferr. l. 2. D. 20. Pent.

Vidi sub altare &c. Apoc. 6. 9. Alluditur hic ad antiquum, & communem, Ecclesiæ ritum: quæ ex sanctione Felicis Papæ I. mandat, corpora Martyrum sepeliri sub altari; ut docent S. August. l. 11. de Sanct. Anselmus, Richardus &c. Quia Martyres immolati Deo instar holocausti, ut sepulchra eorum orantibus ad altare continuum essent excitamentum devotio-nis, virtutis, fortitudinis. Hinc Sacerdos accedens ad altare, & osculans dicit: oramus te Domine per merita Sanctorum tuorum, quorum reliquæ hic sunt. Sylveira hic. Convenienter, & quasi pro quodam consortio, ibi Martyribus sepultura decreta est; ubi mors Domini quotidie celebratur. Scilicet, ut qui propter mortem ejus fuerant mortui, sub Sacramento ejus mysterio requiescant. S. August. l. 73. in append. de diversis.

Stata est via prius spinosa, & pedibus Apostolorum contrita, facta lenior secururis. Quasi semine sanguinis impleta est Martyribus terra; & de illo semine seges surrexit Ecclesiæ. S. August. l. 39. de diversis.

Triumphus Dei est passio Martyrum, pro Christi nomine cruoris effusio, & inter tormenta lætitia. S. Hieronymus ep. 150.

Non ita siderum exornatum chorò cœlum illustre est, ac splendidò vulnere chorò Martyrum corpora exornantur. S. Chrysof. Laudat. OO. SS. Martyrum.

Martyres, & Angeli, nomen tantum distincti sunt, factis autem junguntur. S. Chrysof. tom. 6. Laudatio omn. Sanctorum Martyrum.

Non minuitur persecutionibus Ecclesia, sed augetur; & semper Dominicus ager segete ditiori vestitur. S. Leo l. 1. in Nat. SS. Petri & Pauli.

Cur plerique Martyres gladiò Deus obtruncari voluit? Respondet Oleaster in c. 40. Gen. Martyres suos Deus voluit pro majori parte decollari: quia ea mors nobilium esse solet.

§. IV.

Martyrum fortitudo, generositas.

Fasciculus myrrhe &c. Cant. 1. 12. Sponsa Regem suum sponsam in accubitu suo videns, id

id est, in Incarnatione, Passione, crucifixione, & morte, quam pro sponsa sponte obivit; rapta in admirationem tanti amoris exclamat: *fasciculus myrrhæ* &c. q. d. ego myrrhæ, id est, amore hujus sponsi mei, qui tam amara ultrò pro me subit, semper recordabor: illi grata ero, illum amabo; pro illo vicissim amara qualibet subire non detrectabo; sed optabo, & ambiam. Unde communis hæc Martyrum fuit vox, sensus, & spiritus: ego amore Christi, pro me tanta passi, & crucifixi, crucem, mortem, feras, ignes, equuleos, & quævis tormenta, subire desidero; ut dolorem dolori, amorem amori, non ex æquo, sed quoad possum, rependam. Cornelius hic.

Inebriamini charissimi. Cant. 5. 1. Philo Cappadius intelligit SS. Martyres; qui ita Dei gratia erant fortes, & constantes in martyrio, ac si essent impassibiles. Cornelius in Act. 2. q. 14.

Martyres hujus fidei testes fuerunt; huic fidei testimonium perhibentes, mundum inimicissimum, & crudelissimum, pertulerunt; sumque non repugnando, sed moriendo vicierunt. S. Augustinus de Civ. l. 22. c. 9.

Terrentur licet Martyres; rident: feriuntur; & gaudent: occiduntur; & ecce triumphant. Quare? quia morte charitatis intus in corde jam dudum mortui peccatis, mortui Mundo, tanquam insensibiles facti; nec minas, nec tormenta, nec mortem, sentire potuerunt. Quid mirum? mortui erant. S. Bernardus tr. de Pass. D. sup. illud ego sum vitis c. 3.

Ipse, quando Platonicâ doctrinâ delectabar; sum audirem Christianos calumniis appeti; nec mortem horrentes, nec aliud quidquam careris terribile; cogitabam esse impossibile, tales vitis servire, ac voluptatibus. S. Justinus M. Apolog. pro Christianis ad Senatam Romanum.

Abel idem Martyr, quia justus: idem justus, quia patiens; à quo pati Martyres didicerunt. S. Zeno l. de pat.

Triplex corona legitur in Scriptura: una aurea, altera stallea, tertia lapidea. Prima datur Virginibus, secunda Prædicantibus, tertia Martyribus. Aurum enim, quia incorruptibile, significat incorruptionem, seu carnis integritatem: stella deviantium est directiva: lapis, propter suam soliditatem, significat patientiæ firmitatem. S. Bonaventura l. 2. de S. Bartholomæo.

Marcus, & Marcellianus, fratres Romani, ad stipitem alligati, pedes clavis confixi, à Fabiano Duce diis facere iussi: nunquam, aiebant, tam jucundè epulati sumus, quam hæc hilariter D. Jesu causâ perferimus; cujus amore jam fixi esse cœpimus. Drexelius Tob. p. 1. c. 12. §. 1.

Senex 72. annorum, Simon nomine, in Japonica persecutione, iussus à Præsule, aut negare Christum; aut in pyram incensam, & cum mulum ingentem ardentium anthracum, se immergere. Prius illud recusans, spoliare se, abjicere vestes, & nudus penitus, in ignes insilire iussus est: quos inter medios constitit immobilis; ac si alienum corpus torreretur. Septies

Polyanth. Sacr. Tom. II.

præterea, aut octies, se circumegit; ut melius ureretur; &, prout tyrannus imperabat, illò se vertebat. Nierembergii hist. natur. l. g. c. 29.

Puerum Christianum arbori alligatum facibus adurebant. Cum ejus constantia superaret omnem severitatem; vasculum bene ignitum obtulerunt puero, ut manibus sustentaret, hæc pacto, ut, si excideret, aut ipse abjiceret, idem foret, ac Christum detestari. Accepit illud puer, & audis sustinuit manibus, donec penitus frigeret, absque ullò motu, aut doloris significatione. Idem tyrannus imperavit aliis duobus Christianis, adjectâ hæc conditione: accepturum se quemlibet motum in signum detestati Christi: at illi immoti perdurarunt duas horas, partim tostati, partim adullis ignibus. Id. ib.

§. V.

Martyrii desiderium, & aviditas.

Amus & nos, ut moriamur cameo. Joan. 11. 16. Ecce bonus commilito; qui ad probitatem, & socios animat; & velut ignitus carbo, alios extinctos nititur facere redivos; & à mortis pavore jam factus extraneus, alios invitat ad mortem. Dignum omnino ratus, omnes milites, si expedit, mortem subire cum duce: maxime illam modicam catervam post cœlestis Ducis mortem vitâ judicabat indignam. Propterea omnes hortatur ad mortem, si ipse mori decreverit, ac si diceret: quid eum sequi cunctamur, si vult ad bella procedere; ubi nos non antè præmittit, sed ipse primus vult habere congressum. Cur ei adhæsimus, si sequi retardamus &c. Magna fidei, & amoris, erat adhæsiō in Thoma, qui timori mortis repudium dederat, animabatque socios timorem hujusmodi abjicere. Simon Cas. l. 5. c. 15.

Clades illi, & calamitas erat, quòd non sepe posset Martyrum pro veritate certamina imitari. S. Gregor. Nyss. or. funebri de S. Basilio fratre suo.

§. VI.

Martyrum multitudo.

Torum Mundum, Fratres, aspiciate; Martyribus plenus est. Jam pene tot, qui videamus, non sumus, quot veritatis testes habemus. Gregorius hom. 27. in Evang.

Quòd si tantus ostenditur, & probatur, Christianorum Martyrum populus; nemo difficile, vel arduum putet, se Martyrem fieri, quando videt Martyrum populum non posse numerari. S. Cyprianus Exhort. ad MM. apud Sylveira in Apoc. 7. q. 16.

Unus dies passionis Martyrum si computetur, millia hominum inveniuntur coronatorum. S. August. l. 5. de divers.

Quis cœli stellæ enumeret, ac diffusam ad maris littus arenam, tot sunt Martyres per orbem. B. Theodorus Stud. l. 10. de SS. Martyrib.

Præsidi oblatis innumeris Fidelium populi, qui sponte cervicem offerebant. Defecerunt carnificium manus, & succedentes sibi invicem fatigantur.